

kunde være rigtig at tage i Betragtning, naar man skulde komme til yderligere Bygningsforanstaltninger for de militære Institutioners Vedkommende.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til det Vædringsforslag, som nu foreligger, og de Bemærkninger, som ere faldne fra de to Herrer Ordførere. Jeg skal da gjøre opmærksom paa, at selve Loven jo gaar ud paa, at visse Etablissementer, Magasiner, Ride- og Beslagstolen, Kontorer for første Ingenieurdivision's andet Bygningsdistrikt og et Kaserneetablissemment skal opføres i 2—3 Aar fra det næste Finantsaars Begyndelse til 30te Juni 1890. Det forekommer nu mig, at man ikke kan sige Andet, end at dette er den kortest mulige Tid, man passende kan kalkulere til saadanne Arbejders Udførelse, da det dog er større Arbejder, og man jo ogsaa forleden Dag, angaaende Byggeforetagender ved Universitetet, gik ud fra, at det var i høi Grad uøkonomisk at koncentrere saadanne Byggeforetagender paa for kort Tid. Den Gang nævnedes man 4 Aar som den passende Tid, 1 Aar til Funderingen, 2 til selve Bygningen og 1 til Afslutningen. Det maa altsaa vist nok siges, at dette Forslag ikke er kommet for tidlig frem. Dette Forslag var ogsaa det, som gav Anledning til, at der i Fjor fra Krigsministeriet Side blev fremsat et Forslag til at erhverve en Grund til Ride- og Beslagstolen — for Artillerikaserne's Vedkommende behøvedes noget Saadant ikke, da den selv havde Grunden. Dette Forslag blev ogsaa antaget, idet Pengene bleve bevilgede til Grunden. Man gik da ud fra, at man maatte have en Grund, inden man begyndte, og inden man kunde vente at faae en Kaserne opført paa en saadan Maade i en vis Tid. Skulde vi altsaa først i Aar til at kjøbe Grunden, saa vilde der gaa lang Tid; i Fjor tog det hele Aaret inden man fik Grunden færdig, og skulde der nu gaa et Aar med det, vilde der kun blive et Aar til at bygge et Etablissemment i. Det er jo let at se, at den Tid, jeg anser for at være forholdsvis kort, nemlig 2 Aar og 3 Maanedes, hvad der for Artillerikaserne's Vedkommende dog i og for sig kunde være tilstrækkelig, vilde, hvis dette Vædringsforslag gaar igennem, sandsynligvis indskrænkes til 1½ Aar i Stedet for 2½; for Magasinernes Vedkommende kunde man maasse tage den resterende Sommer med, saa man kunde for deres Vedkommende regne paa 1½ Aar, mere ikke. Tingene er, at man maa indrømme, at efter

Magistratens Svar, som den ærede Ordfører refererede, er der en overordentlig ringe Sandsynlighed for, at vi virkelig kunne faae en Grund, som haade egner sig dertil og kan erhverves paa passende Bilkkaar for Ride- og Beslagstolen og Artillerikaserne. For Ride- og Beslagstolens Vedkommende er jo Afslaget saa temmelig definitivt, hvorimod Magistraten med Hensyn til Grunden til Ridehuset og Ridebanen siger, at dette kunde tænkes, men der forudsættes da, at man skal have Borgerrepræsentationens Samtykke, og at der skal foreligge en samlet Byggeplan for hele det Terræn, der er Tale om. Dette vil kunne give Anledning til, at det blev truffet ud mere end dette Aar, og hvorledes staa vi saa? Det forekommer mig derfor, at det er for lidt at basere vore fremtidige Byggeforetagender paa Udsigten til mulig at kunne faae den og den Grund oven i Kjøbet dyrt, hvad man jo kan sige selv. Magistraten siger jo desuden, at man kun kan faae den for kort Tid, og det vilde altsaa være noget aldeles Midlertidigt, som man atter skulde bort fra efter at have anvendt en Del derpaa. Man skal altsaa flytte Ridehuset ind paa en ny Plads, man skal indrette en Bane her, som kan bruges, man skal sætte et temmelig kostbart Planteværk omkring o. s. v., og selv om man kunde faae Grunden temmelig billig, hvad man vist ikke kan, vilde en saadan midlertidig Foranstaltning blive temmelig kostbart. Jeg vilde derfor anse dette Resultat for meget uheldigt. Det er en Selvfølge, at bliver det vedtaget, gaar jeg videre paa den Basis, man har begyndt paa, ved at opfylde Grunde til Magasiner paa den anden Side Rigkurven, og jeg skal selvfølgelig med Fornøielse gjøre, hvad jeg kan, for at faae Noget ud af det ved Forhandling med Magistraten. Jeg tror, Enhver maa indrømme — og det gjorde ogsaa den ærede Ordfører — at Sandsynligheden for et Resultat er overmaade ringe, og at der egentlig ikke er Noget at basere det paa. Der næst kunde der være Anledning for mig til nærmere at undersøge de Grunde, som her i Betænkningen ere anførte for ikke at gaa ind paa det Foreslaede, og da først det, som haade Ordføreren for Flertallet og Ordføreren for Mindretallet har gjort gjældende, at man ønskede en større samlet Overveielse over alle de militære Byggeforetagender, hvorledes de paa den mest økonomiske Maade kunde tilvejebringes. Jeg skal dertil sige, at en saadan samlet Overveielse jo egentlig har fundet Sted for lang Tid siden. Hvis de Herrer ville slaa op i